

TOPI • LI SI

LETO I. LIST DOBRE VOLJE ZA SLOVENCE. / IZHAJA DVAKRAT MESEČNO. ŠTEV. 17.

Tek. račun pri Ljubljanski kred. banki, podr. Maribor št. 11.258. Naročnina: četrletno din 9.—, polletno 16.—, celoletno 30.—.

Misli volilnega kandidata na praznik Vseh svetih

VOLILNI KANDIDAT: »ČE BODO TUDI VSI TI-LE MRTVI VOLILI ZAME, BOM PA NEMARA ŠE ZMAGAL!«

OPOZORILO

Mariborski »Večernik« poroča, da so v znak še boljšega prijateljstva med Nemčijo in bodočo »Sredoslavijo« (CSR) poverili nekemu Todtemu inženjerju gradbo avtostrade, ki bo vezala preko Prage Berlin z Dunajem.

Opozarjamo cenjene naročnike in čitatelje, da Todti inženjer ni v nikakih trgovskih odnošajih s »Totim listom«.

Za uredništvo: Božo Podkrajšek.

Radio „Toti list“

28. oktobra 1938. Izvedelo se je, da se je v zadnjem času Kurenščkova Nežka odločno zavzela za ženske pravice. Dne 1. aprila prihodnje leto dobi volivno pravico, ki bo trajala ves dan, po drugi verziji pa le od zore do opoldneva. Vsekakor je uspeh treba pripisati njeni izredni energiji. Nekateri pa sodijo, da ima nekaj zaslug za to tudi splošni položaj, ki je ukrotil celo leva, da se je prelevil v krotko jagnje.

29. oktobra 1938. Pravijo, da bodo odslej ukiniteli praznovanje vseh drugih obletnic. Obhajali bodo samo obletnice sporazumov, ni pa še znano, v kolikem času se bodo odločujoči sporazumeli o teh proslavah.

30. oktobra 1938. V Kurji vasi se je pripetila nenavadna tragedija. Trije kandidatje so v patriotičnem navdušenju igrali »zatemnitev«. Dramatična napetost je dosegla višek, ko bi se moralo zopet posvetiti, pa se je izkazalo, da svetlobe ni. Na pomoč so poklicali najslavnejše strokovnjake v 1. ... , uspeh pa doslej še ni znan.

31. oktobra 1938. Veliko vprašanje pretresa vso našo domačo politiko: Za katero kandidatno listo se bodo odločili blagi pokojni in še bolj blagi tisti, ki jim rojstni dan še ni določen. Ako se nam to posreči izvedeti, bo o priliki o tem točno in vestno poročal — Toti list.

Še 31. oktobra 1938. Iz Bratislave poročajo, da so tamkaj zaprli intendanta bratislavskega gledališča Antona Drašerja, ker je baje propagiral levičarske ideje in poleg tega poneveril 1.300.000 Kč... Pri nas se kaj takega prav gotovo ne more zgoditi, kajti tolikšne vsote denarja v naših gledaliških blagajnah sploh ni. Tako ostane našim gledališkim intendantom kvečjemu to, da poneverijo levičarstvo...

Pričujoča številka velja kot 1. novemberska. Prihodnja izide v četrtek, dne 17. novembra. Rokopise sprejemamo do petka, 11. novembra.

Prostovoljci se vračajo iz Španije ...

Kino in gledališče

Filmi in njih obiskovalci:

- »Zdravnik iz strasti« — člani bolniške blagajne,
- Tarzan v haremu« — dekliški krožek,
- »Gospodarji neba« — bogoslovci,
- »Vzorni soprog« — mariborske ločenke,
- »Uspavanka« — društvo za zgradbo Pohorske železnice,
- »Finale« — člani bivšega Društva jugoslovanskih akademikov,
- »Serenada« — pristaši dr. Kramerja,
- »Divne laži Nine Petrovne« — odbor

Igre in njih obiskovalci:

- »Pokojnik« — člani JNS,
- »Divji lovec« — člani Slovenskega lovskega društva,
- »Kar hočete« — Trgovski gremij in branjevke,
- »Hudičev učenec« — društvo za upepeljevanje mrličev,
- »Ducat rdečih rož« — mariborski socialni demokratje.

B. Č.

VOLITVE

Volitve so razpisane, spet parlament dobimo nov. Tako se za koritarje začel bo znova velik lov.

ŠPORTNIK

- V naših časopisih se neprestano ponavlja ista laž, da pridobi človek s športom vitko linijo. Jaz se pa vsak dan bolj debelim, dasi se že 20 let ukvarjam s športom!
- To je pa res čudno! Kateri šport pa gojite?
- Znamke zbiram!

PREGOVORI

Mož obrača — žena obrne.
Vsaka sreča je kovač svojega človeka.
Obraz umivamo z vodo, čast pa z denarjem.

- Dva prijatelja resignirano ugotavljata:
- Najrajši bi bil pes!
- Zakaj pa?
- Da bi drugi zame takse plačevali!

Živinski prekupec iz Telebanovega je brzojavil svoji ženi:

Ker večerni vlak ne sprejema volov, se vrnem šele jutri!

[Požrešnež

Po ustih sodeč mi bo vse skupaj požrl!

Izpod Karavank

Apostol sožitja

Že nekaj let pri nas živi,
lenobno hodi po cestah,
po zraku palico vihti
in dviga jeseniški prah.

Dan za dnem cigare puha,
članke o sožitju kuha,
jih ljudem zastoj deli
in za kratek čas skrbi.

Pesmi o nezgodah poje,
ljubi sodelavce svoje,
narod mili, domačijo,
o nad vsemi — industrijo.

SMOLA

Za službo njegovo potreben je nos
in bistro oko, da vsemu je kos.
Imel je oboje in urne noge,
za dirke mu bilo je vroče srce.
Nerodno je vozil, in se je pobil,
kdo mesto njega ljudi bo lovil?

Belski občan

V sajasti srenji vlada junak,
mlad in postaven, zares korenjak.
Kdaj pikapolonca mu prsa krasi,
za drage občane srce mu gori.
Se briga za šolo, a nima otrok,
morda pa kmalu mu pošlje jih bog.
Z žegni je srečen, usoda skrbi,
da na žerjavu se več ne poti.
Mu včasi resnica ušla je iz ust,
v nagrado so dali mu večni dopust.
Vencev ne mara, bi rad še živel,
nam govore držal in čul njih odmev.
S premogom zalaga zdaj zmrzle ljudi,
kljub temu na mrzlem lahko obsedi.
A mož v paragrafih domač je zelo,
bo morda poslanec, še vse je lahko!

POVODNI MOŽ

je dobil na Poljanah — pot z Bleda na
Jesenice — občinskega moža s Koroške
Bele. Povodni je vasoval pri Smrkavi babi,
občinski je pa z velikega klanca občudoval
svojo domačijo. Pa sta šla skupaj v do-
lino in na brvi čez Savo je povodni planil v
vodo ter potresel mostiček. Občinski se je
komaj obdržal, polotil se ga je smrtni strah,
a povodni ga je hitro potolažil:

»Te brvi ne bom lomil. Zdaj počakam na
pravi most, na tak, ki sem ga pred leti
obrnil na glavo. Zdaj bo stokrat boljši. Še
letos bo stal!«

Občinski mož bi od veselja kmalu zdrknil
v Savo. Povodni je pa skočil iz valov k
njemu in mu zašepetal:

»Most postavijo na čisto moderen ameri-
kansko-spiritistični način iz

OB- cementa in
LJUB- železa.«

SKRIVNI KLJUKEC

Skrivni kljukec kljuke riše,
znamke dela, nanje piše:

»Nosi bele dokolenke!«
Sit slovenske je pečenke,
tja zato naj zdefelira,
kjer margarinka se servira.

Ljubljanski obrazi

Koder hodi, misli le
na slovanske brate svoje,
navdušuje, se bori,
pesmi take-le si poje:

»Živi naš sokolski duh...«
»Dom slovanski, zemlja sveta...«
»Kjer so čbele, tam je med...«
včasih pa kaj za dekleta.

Nekdaj Ludvik bil mornar,
za svobodo se boril je
in na ladji v sonca žar
prvi — prapor naš razvil je.

Potlej je za Korotan
dvignil v borbi krepko roko,
a poraz zarezal mu
v srce rano je globoko.

Zdaj z vremenom se bori,
univerzi ga neguje
in — Trebušnikova kri —
vroče misli v verze kuje.

Kaj o njem naj še povem?
Glejte, kam svoboda vodi!
Kadar to ga doleti,
pravi: »Vse naj vzame zlodil!«

OTROŠKA USTA

»Očka, danes sem bil na pokopališču in
sem čital, kaj piše na spomenikih o ljudeh,
ki so tam pokopani. Nekaj sem te hotel
vprašati.«

»Kaj pa?«

»Kje pokopavajo slabe ljudi?«

D. Gollja:

Pesem o gobah

Franja in njen ljubi Fran,
v gozd bi šla prav rada,
suha tam je travica
in oba sta mlada...

Toda rada se ljudem
ne bi dala v zobe,
in zato gresta samo
tja nabirat — gobe...

Morale te gobe so
v sebi strup imeti,
kajti glava kar oba
jela je boleti...

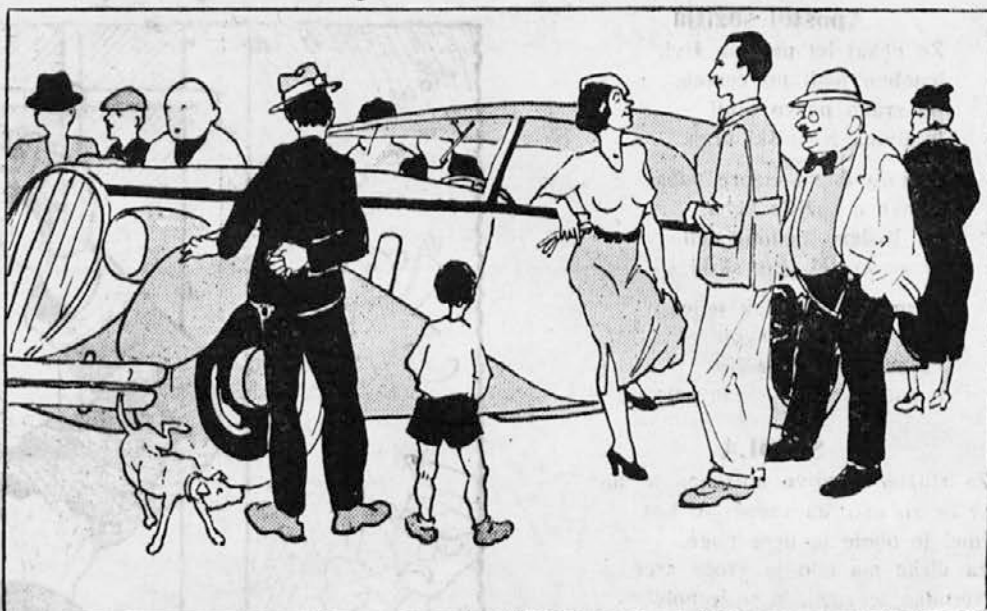
A čez mesecev devet
tak bilo hudo je,
da še Franja — v bolnico
morala zato je...

Tam prišla je štokrlja k njej,
dala ji tri pobe,
Fran je s Franjo vzdihoval:
»Kaj sva šla po gobe!«

Ta storila brž sta sklep,
da več v gozd ne gresta,
in do smrti, da nič gob
nikdar več ne jesta...

Goba torej dobra je
za ljudi hranitev,
a še bolj, kot kaže vse,
za ljudi — množitev...

Kranjska tombola

»In tako sem prišla kot peta na vrsto jaz in dobila ta-le avto.«

»Peta tombola avto? Ja, kaj so pa dobili prvi štirje?«

»Za enkrat še nič, pa bodo! Takole od šest mesecev do enega leta!«

Damske torbice, denarnice, listnice, aktovke, kovčege, nahrbtnike!

ŠTERBAL MARTIN - MARIBOR

Meljska cesta 2

Trg Svobode 6

Velika izbira!

Nizke cene!

D. Gollja:

O stanovanju in njegovih prebivalcih

Ni s tem naslovom rečeno, da je med stanovanji in prebivalci zajamčena neka potrebna povezanost! Ne, še dolgo ne! Nego je zadeva taka, da imamo večasi stanovanja brez prebivalcev, še večkrat pa — prebivalce brez stanovanj... Pa vzemimo najprej stanovanja!

Stanovanja nahajamo po palačah, vilah, hišah, barakah, vagonih, skednjih, pod mostovi in pod vedrim nebom ter brez zavetja mostov. Slednja so zelo priporočljiva za državne uradnike, kulturne delavce in druge individije, ki jim dohodki ne dopuščajo, da bi se uvrstili med normalne ljudi in si najeli stanovanje, ki zasluži tak naziv... Palače dajejo stanovanja s šestimi sobami, kuhinjo, shrambo, kopalnico in z angleškim straniščem ter so vsi ti prostori strogo ločeni in zelo zračni. Po barakah in vagonih imajo stanovanja tudi spalnico, sprejemnico, jedilnico, drvarnico, kuhinjo, shrambo, stranišče, le s to malenkostno razliko, da niso prostori strogo ločeni, temveč so kuhinja, spalnica, sprejemnica, jedilnica, drvarnica, shramba in stranišče lepo skupno v enem prostoru in ni stranišče angleško, temveč kar domača roba. Prostori so jako zračni, ker so okna brez šip. — Stanovanja imajo tudi svojo kulturo, ki se ji danes pravi — stanovanjska kultura 20. stoletja. To je jako učen in sploh poetičen izraz. In imajo stanovanja seveda različno kulturo: največjo kulturo imajo stanovanja po pala-

čah in vilah, kjer stanujejo tovarnarji, bivši verižniki in mesarji, najmanj kulture pa kažejo stanovanja po podrtjih, kjer stanujejo kulturni delavci. Stanovanjska kultura 20. stoletja ima svoj odmev tudi v časopisju, ki krsti stanovanja boljših ljudi z nazivi: »idiličen dom«, »ponosno zatišje«, »zasluženi Tuskulum« in z drugimi duhovitostmi, stanovanja po bajtah, barakah in vagonih pa »leglo nemorale«, tatinsko gnezdo« in »središče kriminala«. — Tako vidimo, so stanovanja najraznejše cene. Poleg dobrih strani, ima vsako stanovanje tudi svoje napake. Poglavitni dve sta, da ga je treba — plačati in, da ima svojega gospodarja, takozvanega hišnega posestnika, strah in trepet državnouradniške raje... Dobra stran stanovanja pa je ta, da ti premore marsikakšen kavelj, kamor se lahko po potrebi prvega v mesecu — obesiš... Poglavitna in najlepša dobra stran stanovanja pa je ta, da daje za denar zavetje vsakomur brez razlike, če je debel, ali suh, če je minister, ali pameten človek, če je trgovec ali poštenjak, če je profesor ali pa normalen človek. Tako imamo končno poleg najraznovrstnejših stanovanj, tudi najraznovrstnejše prebivalce v njih: Teytone, čisto navadne Slovence, potem pridobitnike, nepridobitnike (uradnike, nameščence), privatnike, druge delomržeže itd. Delimo te prebivalce v dve skupini: v plačnike in neplačnike, ki se imenujejo tudi »deložacijski pripravniki«. Med prebivalci stanovanj imajo stalnost tudi razne priljubljene in ko-

ristne domače živali. Med njimi so najvidnejše, oziroma najboljčutnejše: 1. stenica, okrogla, črna, diši po petroleju, če jo stisneš; 2. bolha, človeška ali pasja, drobena in poskočna živalica, priporočljiva pri prehudem krvnem pritisku, njen delokrog je človeško truplo ponoči; 3. ščurek, razne velikosti, ljubi kuhinjski ambijent in temo, sovraži pa svetlobo in ježe; 4. miš, ljubka živalica, poseča tudi sobe s krhkimi zidovi in podi, s prijaznim škrabetanjem uspava počitka potrebne ljudi, včasih se zaleti v nočno posodo, toda le po pomoti, ker zleze rajši nego vnjo — v past; 5. moli, liki lahkokrill metuljček, ljubi notranjost omar in predalov, preluknjava obleko in skrbi tako za njeno zračenje. — Razen navedenih koristnih domačih živali je dajalo stanovanje nekega nergača nekoč streho še tudi pajkom, podganam, muham, stonogam, gosencam in netopirjem. Pa je nerazumni možak šel k hišnemu gospodarju in se pritožil zavoljo živalskih podnajemnikov, s katerimi mora bivati pod istim krovom. Gospodar ga je budno poslušal, obrisal si je očala, dvakrat je pljunil, trikrat se je useknil. — toliko je premišljeval — nato pa mu je — zvišal najemnino za sto dinarjev. In je še pristavil, da stane enkratni vstop v zagrebški »Maksimir« din 6.—, kar znaša na leto težke tisočake, njegov stanovanjski najemnik pa naj bi doma imel zoološki vrt — zastoj?...

In je imel popolnoma prav! Zastran zoološkega vrta namreč...

ZDRAVJE ZA NAŠE DUŠE!

Če kdo kdaj slavne čine išče,
ki zdaj storijo jih pri nas —
poglejte brž na semenišče,
ki našemu bo mestu v kras.
V predmestje magdalensko glejte,
kjer nova cerkev zdaj stoji
in vsem ljudem le brž povejte,
da pred realko se gradi
nov pravoslavni božji hram.
V skladu z nauki higijene
je bolj kot šola, vam priznam!
Le naj vam vrag ne zmeša štrene,
da bi čez most pogledali!
Tam novogradnja je spočeta,
a delo tam sedaj stoji.
Nič dobrega nam ne obeta,
ta cerkev nedograjena...
Nedolžno vprašate, zakaj?
Za duše nam je higijena,
da bodo zdrave prišle v raj.

— Vsi Sveti so praznik naših pokojnih in govori o minljivosti vsega posvetnega. Zlasti ob sedanjem volitvenem času naj se zamislijo v to minljivost vsi naši politiki in sploh vsi prejšnji, sedanji in bodoči pokojniki...

— Drugače je naša sedanja kronika kar jesensko kilava, kajti razen političnih in drugih zabavnih dogodkov ni brati v naših dnevnikih nič drugega, kakor »Himen« in »Smrtna kosa« in je neki dnevnik te dni pri noticah te vsebine naslovo zamešal, tako da se je tisti, ki so ga natolcevali v časopisu, da je umrl, faktično poročil in narobe. Ampak to ni taka nesreča, ker je večkrat himen in pogreb eno in isto...

— V Mariboru se bo kmalu lahko ustanovil nov klub in sicer »Klub bivših inkasantov Totega lista«. Med mariborskimi inkasanti je poslednji čas namreč zavladalo mnenje, da ni »Toti list« samo list za dobro voljo, temveč tudi list za poneverjanje njegove naročnine. List sicer gmotno še nekako dilja, ne more pa živeti vseh mariborskih inkasantov...

— Perutninarsko razstavo imamo v »Unionu«. Vendar manjka tam

marsikatero dragocene perutnine z Gosposke ulice in Aleksandrove ceste: pavic, gosk itd.

— Vaja v zatemnitvi je tudi bila potrebna. Zlasti prebivalci mariborske periferije, pa ne vedo zakaj, kajti tam so vajeni zatemnitve 365 dni na leto...

— Mariborske ulice so razkopane, kakor med vojno prvi frontni predeli. Špecialiteta mariborska pa je, da razkopavajo eno in isto mesto po štiri — do petkrat: za popravilo ceste, za plin, za vodovod, za morebitne starinske najdbe itd., ter je to jako potrebno in ekonomsko za mestno blagajno...

— V strahu pred plinskim napadom se je zaletela v mariborsko bolnico neka divja kura. Ko je opazila, da je skoro padla v operacijsko sobo, jo je divjost minila in ponižno jo je kar najhitreje odkurila... Blagor ji!

— V nekem dnevniku smo brali med »dopisi« sledečo šalo: »Vdovec, zdrav, govori več jezikov, išče ženo.« Rad bi vedel, čemu mu bo v zakonu več jezikov, ko še enega ne bo mogel spraviti v promet... Možak mora biti pač že dolgo vdovec, da je to čisto pozabil...

Mali Jožek se vozi z mamico v vlaku. Tuj gospod ga prijazno vpraša:

— Dečko, koliko si pa star?

Jožek svečano molči! Ne pomagajo nobene prošnje, Jožek molči kot zid. Mati ga pokara, in navsezadnje se Jožek obrne zapupno k njej:

— Mama, ali je to sprevodnik? Pik

VOLITVE

— Zbogom, gospa, nimam časa!
Dela imam čez glavo!

— Ste dobili novo vino?
— Z vinom je bolj slabo, ampak
gulaž kuhamo, volitve bodo!

NAZORNA RAZLAGA

Stari Vinc je peljal v Maribor krompir prodajat. Mali Franček je sitnaril in prosil in končno ga je vzel Vinc s seboj na voz. Peljeta se in mimo švigne avtomobil. Konj se je ustrašil in Vinc ga je komaj obdržal.

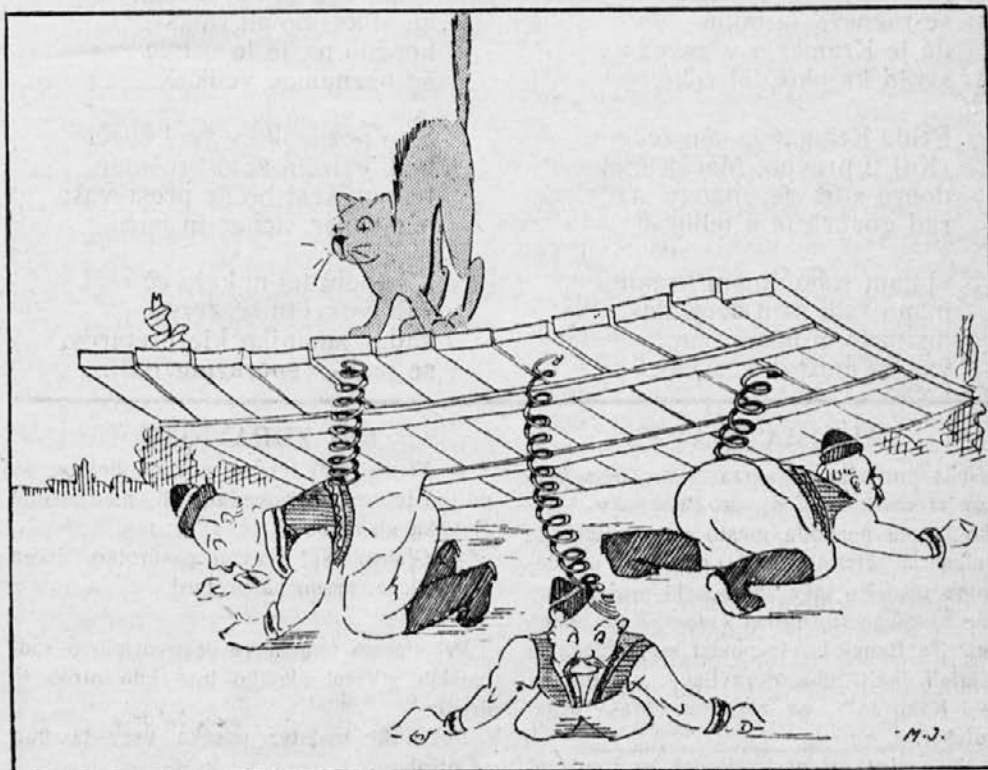
Franček vpraša: »Oča, zakaj se je naš konj tako ustrašil avtomobila?«

Stari Vinc jezno odgovori: »Butelj, ali se ti ne bi ustrašil, če bi videl hlače same leteti po cesti?« B. Č.

PRIJATELJICI MED SEBOJ

— Ali je tudi tebe prešinjal nekakšen strah, ko si šla v cerkev k poroki?

— Tudi, ampak samo do tistega trenutka, ko je on rekel: Da! Potem pa nič več!

Kako si Štefek zamišlja „mačkovu feder-aciju“

Sporazum fiks-niks

Stolni Zagreb, mesto belo,
čudne se gode reči,
kjer razprtje je plantelo,
tam ljubezen zdaj žari.

Pri odojku oče Maček
se raznežil je tako,
da je Kramarju v zavezo
svojo krepko dal roko.

Pride Kramar in mu reče:
»Kaj ti pravim, Maček moj,
dobro zdravje, mnogo sreče,
rad govoril bi s teboj.«

»Imam robe, imam krame,
imam tudi sam svoj glas,
imam to in imam ono,
vse za mesto in za vas.«

ALI IMA PRAV?

Neka ameriška univerza je povabila bivšega predsednika ČSR, dr. Beneša, v Ameriko in mu ponudila mesto univerzitetnega profesorja. Dr. Beneš bi predaval o »demokraciji«. Ko izve za to neki profesor na tem zavodu, se obrne k tovarišu: »Glej, glej. Ta Beneš bo še postal moj kolega in prijatelj, kajti oba opravljava isti posel.«

— Kako to?«, ga začuden vpraša drugi profesor.

»No«, odgovori prvi, »Beneš bo predaval o demokraciji, jaz pa predavam o narodih, ki so izumrli.«

Modro se ozira Maček:
»Če je vse res prav tako,
daj, da vidim in preštejem,
par-nepar, kar bo, pa bo!«

Dolgo sta se še menila,
ali »fiks« bo ali »niks«,
končno pa je le ostala
še neznanka, velik X.

S to neznanko v vsej enačbi
hodi križem zdaj krošnjar,
tednov šest bo še prešteval:
par-nepar, nepar in par.

K zgodbi tej ni kaj več reči,
vse na svetu se zvrsti,
kadar zmanjka kje preprirov,
se pač — **sporazum** rodi.

PRI ZDRAVNIKU

— Vi ste tudi jezdec, gospod doktor, pa mi boste vedeli povedati ali po jahanju človeka glava boli?

— Glava? Ne! Ravno nasprotno, draga gospodična, ravno nasprotno!

Pri starem omizju se pogovarjajo o rodbinskih stvarih, koliko ima kdo otrok in drugo.

Pekovski mojster poseka vse: ta ima 14 otrok.

»Oprostite«, vpraša radovednež, »kedar pa prav za prav kruh pečete?«

f. s.

Iz Ljubljane

Z ozirom na govorce, ki se zadnje dni trdovratno razširjajo o nedavni katastrofi avtobusa za Sv. Križem si Vam dovoljujemo poslati sledeči uradni popravek: Ni res, da je avtobus, ki vozi iz Ljubljane v Domžale popolnoma zgorel, pač pa je res, da je našla komisija na licu mesta samo golo ogrodje avtobusa. Ni res, da bi se pri tej nesreči kdo izmed 12 potnikov poškodoval, res je le, da so se 3 ženske po rokah precej porezale. Ugotovilo se je, da je motor na izhodišču brezhibno deloval, kar dokazujejo vsled eksplozije razbita stekla na okoliških zgradbah. Prav tako ni res, da bi bili potniki prisiljeni zapustiti avtobus na pritisk šoferja, res je pa, da je šofer zakričal »motor gori, rešite se« — nakar so ljudje prostovoljno zapustili svoja mesta v avtobusu.

IZ ŠOLE NA LEDINI.

V tretjem razredu vpraša učitelj Florjančeka, naj mu našteje nekaj dobredelnih ustanov. Ta mu odgovori v čisti ljubljansčini: Jest puznam tele dubrudelne ustanove: špetau, nornhaus, prsilna delaunca, pulcija, sudnja, bicikl jugoslovanskh sestri in pa — kina Muste.

Iz Celja

Ni res, da je bil v Celju ustanovljen nov boksarski klub politikov. Res je, da ni bil ustanovljen. Ni res, da bi bili v Celju, v Sloveniji ali sploh v Jugoslaviji taki politiki, ki bi bili srečno preplavali dva strankarska oceana. Res je: ali so utonili ali pa še plavajo. Res je res, da ni res.

Resa je na klasu
in pravimo ji res,
ko žito je očiščeno,
je malo rese vmes!

PRAKTIČNI NASVETI

Prihod tašče. Proti tej nesreči poznamo več dobrih sredstev. Priporočamo vam:

1. Naprosite jo, da vam posodi pet do dvajset tisoč dinarjev ali da vam podpiše menico.

2. Sporočite ji zaupno, da imate shranjen pod naslonjačem (ki ona na njem sedi) sodček smodnika in dva zaboja dinamita.

3. Recite ji, da ste pred dvema dnevnoma obiskali prijatelja, ki ima kugo (kolero, malarijo, legar, gobavost itd.) in da zdaj čutite mrzlico in bolečine v kosteh (ušesih, jetrih, levem mezincu, hrbtenici itd.).

4. Za tiste, ki imajo igralske sposobnosti: Namažite si obraz z rdečilom, prežvečite nekoliko mila, da se prikaže pena na ustnicah, in stopite pred njo. Ako vas vpraša: »Joj, ljubček, kaj je s teboj?«, ji ne odgovarjajte ničesar, temveč renčite: »gr-r-r« in lajajte »Hav! Hav!« Poskušajte jo ugrizniti (sicer jo pa lahko tudi zares ugriznete).

Ako nč pomaga nobeno od teh sredstev, vam preostajajo samo še radikalna, ki jih pa ne bomo tukaj navajali.

Zaupajte svoje blago res dobremu mojstru!

Priporoča se:

Srečko Satler, modni salon, Maribor

Tattenbachova ulica 7

Dobra izdelava! — Solidne cene!

Tattenbachova ulica 7

Jesenska balada

Nekoč pomlad cvetela je,
je Julka bila mlada,
kar v uniformi bilo je,
to vse je imela rada.

Njen »prvi fant« tedajci bil
zagorel, slok major je,
rdeče hlače nosil je,
zato ji bil za vzor je.

Nato je bilo fantov več,
sevé vsak »prvi« bil je,
ko mesto prazno je bilo,
se — drugi že zvrst' l je.

Pomlad ima pa to slabost,
da hitro se utrne,
in zlasti ženskam se nikdar,
nikoli več ne vrne ...

To Julki znano je bilo,
a posel svoj je znala,
zato je 25 let
skoz let — deset ostala ...

A to ni pomagalo nič,
poletje le prišlo je,
in — mimo nje majorji vsi
poti so šli pač svoje ...

Svet šarž za Julko pa tedaj
tako se spremenil je,
da »prvi« fant tedajci njen
le — podporočnik bil je.

A i poletje ima slabost,
da hitro se obrne,
in da še manj, kakor pomlad,
do žensk nazaj se vrne.

To znano Julki je bilo,
a ona se ni bala,
zato je 35 let,
spet let deset ostala ...

I to ni pomagalo nič,
jesen je prihrumela
in tudi podporočnike
jesen je Julki vzela ...

Njen »prvi« ta jesenski čas
samo še — kaplar bil je,
drugače pa telesno on
normalen bil in čil je ...

In ni pri Julki s kaplarjem
še s tem nič izgubljeno;
kot podporočnik in major,
ima on — zvezdo eno ...

Pünfreak sã já pomloda

Morti poznate Pünfreaka? On ma tistã
vejkã goricã na Kogi, pun žtp penãs, mu-
stačã lepo gor zasükanã, da si jih vsako
vütro prkapčã z nekšimi rüčami, na glovi
pa ma najlepši eksecirplac, pa vdovãc já,
star nekaj okoli sãdãndãset.

Apotekar pa Pünfreak sta furt hodila vküp
na jog. Kak pač jogri so, sta si tüdi oneja
včasih našpilala ädãn ovãmi kero lepo.

Se bol kak za fazani pa so sã Pünfreaki
oči svetilã za mladimi jarikami. Sã mo já
ne zameriti. Vdovãc já, dobro je pa pijã,
pod kožoj pa smo vsi krvovi.

Ovi dãn já mejo bronjã, pa sã já trošto,
kã ga vecrlova Micka nãdã grdo gledala,
če dã jo malo pobožo.

Zmisla pa sã já, kã pri tãn leta tüdi vra-
ga špilajo. No, pa tü dã mi že apotekar
pomogo, sã ma on vražjã mädicinã — si já
mista. Apotekar mo resãn nalejã än frtol
nečãsa, pa räčã, naj le ädnok fejest gutnã
pret kak dã v goricah, to dã hasnilo. Pün-
freak pa já štídira blüzi goric kã bi pač bol
hasnilo, če dã vãč tãga spijo, pa sprazni
celi frtol. Komaj pridã dãsãt šritof, pa st
já že ne ftežno odvezati zadrgoča na ga-
tah. Nãsrãčã já bila tü! Duknã van on
tistih dvesto metrof prti vencerliji, kak bi
bijo dvašãt let star, za jin pa sã já s hloč-
nic vleko cãmír kak toplšglajs, samo svetjo
sã já ne tak, pa čüdñã dühã já mejo. Gdo
pa sã já hmivo pri vengerli já spreklejo apo-
tekari tri rode pret jin, tri pa za jin, žãlejo
mo já, kã bi sã mo vsã mädicinã spãmenilž
v takšo, kak jo já jámo da, te pa bi naj vsã
son spijo, na gatah pa bi naj mejo na mesto
fürtošjaka vojko, te pa takši bat zadrjeni,
kã ga tjãdãn dni nãdã odveza. Gor pa sã já
zaklejo tüdi, kã teh prokletih bab vãč nãdã
gleda, da so vsen nãvolan krivã.

Jã pač kriš, če človik dobi na mesto mä-
dicinã za leta — rinocãrosovo oljã.

Te pa drügokrat vãč.

V PRODAJALNI AVTOMOBILOV

— Koliko porabi tale avto na 100 km?

— Če sami vozite 16, če pa imate šoferja
19 l bencina!

Kãkor si boš postlal,
tako boš ležal!

ŽALITEV

— Tožim tovariša Belcebuba radi
razžaljenja časti.

— Kaj ti je pa rekel?

— Opsoval me je, rekel mi je, da
sem — človek!

V ŠOLI

— Po čem se spozna strupena goba?

— Po krčih v želodcu.

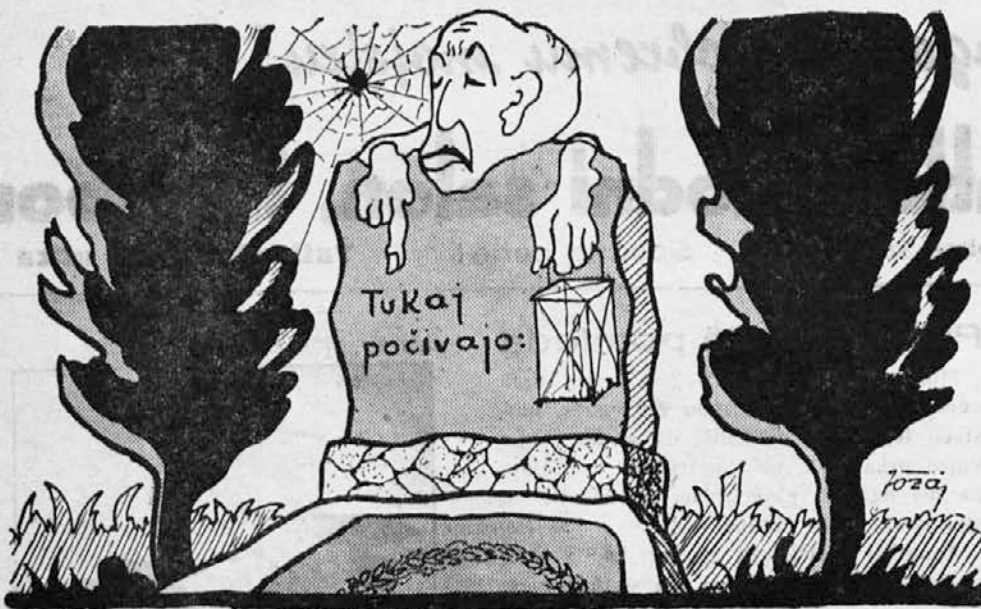
ŽALNI NAPISI.

Blizu Maribora je umrl trgovec X.
Svojci so mu naročili lep venec z na-
pisi: »Mirno spavaj« in »Na svidenje«. Naslednjega dne so poslali hlapca v cvetličarno, da bi dali trake v narodnih barvah, ker je bil umrl Slovenec; na drugem traku pa naj bi dostavili »v nebesih«. Hlapec je naročilo točno izvršil in tik pred pogrebom so dobili žalujoči krasen venec z narodnima trakoma in napisom: »Mirno spavaj, ker si Slove- nec« in »Na svidenje v nebesih, če je še kaj prostora«.

Pohišstvo, preproge, zavese, linoleje,
tapetniške izdelke in krasne odeje!

Mamice, oglejte naše si vozičke,
v njih boste z veseljem vozile otročičke!

F. Novak, „Obnova“, Jurčičeva šest,
to je trgovina v „štilu“ velemest!

Zdravnik sem bil nekđaj, bolnike sem zdrávil
in mnoge med njimi na oni svet spravil.
Tako često drugim sem jame kopal,
nazadnje pa v jamo sam revež sem pal.
—::—

V življenju zašel sem med advokate,
branil sem vneto goljufe in tate.
Sem mnogim pomagal na proste noge,
ne morem rešiti sam iz luknje se te.

NOGOMETU!

Tu leži ves mrtev, strt,
v hladni grobnici zaprt
športa našega prestiž.
Moli zanj, naredi križ!

Aktiven športnik jaz sem bil,
za žogo skakal, se potil.
Neroden »šus« me doleti
suspens mi večer podeli.
—::—

V tem grobu Pravica počiva
in pokoj na veke vse vživa.
So revico sem položili —
juristi grobarji so bili.
—::—

Moja tašča tukaj spi. —
Pazi, da se ne zbudi.
Kajti, če bi iz groba vstala,
tebe, bralec, bi zmerjala.
—::—

S pečine strme padel je
na glavo Jaka iz Pristave.
V tej skali vidiš luknjo ti.
A Jaka vedno še živi.
—::—

Kanclist Peter Zgaga v tem grobu leži.
Prei bil je v pisarni, naprej zdaj tu spi.
Ne bo se več vrnil v sodnijo nazaj.
Zato pa mu večno veselje bog daj.
—::—

Nekoč sem državni nameščeneec bil,
garal kot živina sem in se postil.
A stradati komaj naučil sem se,
ko bridka me smrt že zadavila je.

Ta-le, ki v tem grobu spi
ropal je, moril ljudi.
Duša mu bila je slaba,
je velika bil baraba.
Ker pa stegnili je noge
»poštenjak« mu vsi velé.
—::—

Tu počiva kandidat,
ki je prišel ob mandat.
V ihti nad izgubo to
v zemljo je zaril glavo.
—::—

Grajsčino, denarja kup — vse sem imel.
S sosedi pa pravdati sem se začel.
Pet hiš moj odvetnik si kupil je že —
a sam sem poginil od lakote.
—::—

Če bi šmarnice ne bilo,
nož ne bil bi me zaklal,
slabo bi se mi godilo,
še na svetu bi garal.

Zdaj mi je pa duša srečna,
rajska košta gre mi v last,
šmarnici naj hvala večna,
nožu bodi večna čast.
—::—

Póhorska železnica
tukaj večni mir ima.
V hladni grob se je zvrnila
predno se je še rodila.
—::—

Prešička je v Maribor Miha Skok gnal.
A spotoma v Dravo s prešičkom je pal.
Tako sta v nebeški raj skupno prišla.
Zdaj tam na vse veke slavita Boga.
—::—

V tem grobu počiva nek »list za za-
bavo«.
Prečitaj, o grešnik, napis mu nad
glavo:

»Kaj hitro humorju svetá slava mine,
če niso plačali zanj vsi — naročnine.«

MARTINOVA GOS.

Pri Smokučevih je privesla gospodinja
na Martinovo nedeljo na mizo pečeno gos.
Oče je vzel nož, da bi gos razrezal. Ker
tega posla ni bil vajen, mu je nož izpodrs-
nil in gos je zletela pod mizo. Tam pa je
bil pes, ki je čakal na kosti. Zato so do-
mači zakričali: »Marš, marš«, hoteč psa
splašiti. Oče pa je rekel mirno: »Nič se ne
bojte! Sultan je ne dobi. Z obema nogama
stojim na njej.«

KAKŠNO JE VINO?

Jaka pride k sosedu Mihi na obisk. Miha
mu ponudi kupico vina in reče: »Če rečeš,
da je vino dobro, dobiš zaušnico; če pa re-
češ, da je slabo, jo dobiš tudi.« Jaka splje
kupico do dna. »No, kakšno je vino?«, ga
vpraša Miha. »Ej, prijatelj, spil sem ga li-
tro in zdaj ne vem, kakšno je. Nalij mi še
enkrat.« Ko spi je Jaka drugo kupico, ga
vpraša Miha znova: »No, kakšno je?«
»Prav tako kakor prvo,« mu odvrne Jaka.

PAMETEN PES.

Gost: »Gospod krčmar, vaš pes je stra-
šno nadležen. Že parkrat sem ga spodil,
pa se še vedno suče okoli mene.«

Krčmar: »Prav nič ni siten, samo pa-
meten je. Prav dobro ve, da imate krož-
nik, iz katerega navadno sam jé.«

KDO NAJ GA SNE?

Gost: »Ta zajec je star najmanj štiri-
najst dni, ker smrdi kot kuga.«

Gostilničar: »Kaj zato! Snesti se
mora. Ali mislite, da ga bom svedel sam?

Vse, kar rabi gospod, nudi tvrdka

August
Hedžet
MARIBOR
Aleksandrova c. 9

Oglejte si našo zimsko izbiro!

Živinozdravniki so baš pri večerji. Vsto-
pi kmetič, se globoko prikloni in potoži:
»Gospod doktor, naj ne zamerijo. Krava mi
je zbolela, ne vem kaj ji je. Tu v papirju
prinašam njen odpadek; pogledite, prosim,
in povejte, kako ji naj pomagam.« Zdravnik
odloži vilice: »Pri večerji bi me pa že lahko
v miru pustili s to rečjo! Drugič pridite.«
Pa se odreže kmet: »No, no, gospod dok-
tor, vi ste vendar živinozdravnik in to, kar
vam prinašam je vendar vaš — kruh!«

Tiskala »Ljudska tiskarna« v Mariboru. —
Za tiskarno odgovarja V. Eržen v Mariboru.